

Ἦ ὄνομα **Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος** εἶναι γνωστό σέ ὄσους ἀσχολοῦνται καί μέ τήν ἐξωτερική ἱεραποστολή. Θεωρεῖται πρωτοπόρος τῆς ἱεραποστολῆς στούς μαύρους τῆς Ἀφρικῆς. Σέ μεγάλη σχετικῶς ἡλικία (57 ἐτῶν) τελείωσε τίς σπουδές του στή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Καί ἀμέσως θέλησε νά ἐκπληρώσῃ ἕνα ἱερό ὄνειρό του: Νά κηρύξῃ Ἰησοῦν Χριστόν σέ ἀδελφούς μας τῆς Ἀφρικῆς.

• Σήμερα βλέπουμε πολλούς εὐλογημένους συνεχιστές τοῦ π. Χρυσόστομου. Ἐκεῖνος βέβαια πέρασε περισσότερες δοκιμασίες. Καί ὅταν ἦλθε ἡ ὥρα νά τόν καλέσῃ ὁ Κύριος κοντά Του, δέν βρέθηκε ὀρθόδοξος ἱερέας νά τελέσῃ τήν ἐξόδιο ἀκολουθία. Φυσικά ἀργότερα ἔγιναν ὅλα τά νενομισμένα. Καί πρό παντός ἔμεινε στή μνήμη τῶν νεοφωτίστων ὡς **«ἅγιος»**.

• Πολλοί ζητοῦν τήν **ἀγιοκατάταξι** του. Ἐκεῖνο, πού μᾶς ξένισε καί ἀναγκαζόμαστε νά γράψουμε, εἶναι δημοσιεύματα σέ δύο ἱεραποστολικά περιοδικά σχετικά μέ τήν **ἐκταφή** τῶν λειψάνων του.

• Τό ἕνα εἶναι τό **«Φῶς Ἐθνῶν»**, πού ἐδῶ καί πολλές δεκαετίες ἐκδίδει ὁ Σύλλογος Πατρῶν **«Ὁ Πρωτόκλητος»**. Στό φύλλο Ὀκτ.-Δεκ. 1977, λίγους μῆνες μετά τήν ἐκταφή τοῦ π. Χρυσόστομου, διαβάζουμε σέ ἄρθρο τοῦ παρόντος κατὰ τήν ἐκταφή καί προέδρου τοῦ ὡς ἄνω Συλλόγου κ. Νικ. Σίμου: **«Στίς 7 Σεπτ. 1977, ἀφοῦ διαβάστηκε τρισάγιο στό μνήμα τοῦ π. Χρυσόστομου ἀπό τόν π. Χαρίτωνα (Πνευματικάκη) καί τοὺς ἄλλους ἱερεῖς, πραγματοποιήθηκε μέ εὐλάβεια ἡ ἐκταφή τῶν λειψάνων τοῦ π. Χρυσόστομου. Τά ὄστα τοποθετήθηκαν μέσα σέ γερό ἀπό ἀφρικανικό ξύλο κιβώτιο καί μεταφέρθηκαν στό Ναό, γιά νά φυλαχθοῦν μέχρι ὅτου τελειώσῃ ἡ κατασκευή τοῦ νέου μνημείου. Ὅλα ἔγιναν ἀπλά καί ἀθόρυβα. Κανείς σχεδόν δέν τό ἀντελήφθηκε...»**.

• Τό ἄλλο περιοδικό εἶναι τό **«Πάντα τά ἔθνη»**, ἐκδοσις Ἀποστ. Διακονίας. Στό τεῦχος Ἀπριλ.-Ἰουν. 2019, δημοσιεύεται εἰσήγησις τοῦ Μητροπολίτου **Κινσάσας Νικηφόρου**, σχετική μέ τό πρόσωπο τοῦ π. Χρυσόστομου Παπασαραντοπούλου. Σαράντα χρόνια μετά τήν ἐκταφή τῶν λειψάνων του δίδεται ἄλλη διάστασις στό γεγονός. Οὔτε ὅμως ὁ καλός ἐπίσκοπος Νικηφόρος οὔτε ἄλλοι πού στηρίζουν τήν ἄποψί του, ἦσαν αὐτόπτες μάρτυρες.

Ἀφοῦ εἶδαμε τή λιτή περιγραφή τῆς ἐκταφῆς ἀπό αὐτόπτες μάρτυρες, ἄς δοῦμε καί τήν ἄλλη, ὅπως μετά ἀπό 40 χρόνια κυκλοφορεῖ: **«Τό 1977 ἔγινε ἡ ἐκταφή. Κατά τή μαρτυρία τῶν παρόντων, ὅταν ἀνοιξαν τόν τάφο, παρατήρησαν, ὅτι ἡ ἱερατική στολή ἦταν ἀνέπαφη καί ἕνα μέρος τῆς ράχης του δέν ἀποσυνετέθη, ἦταν κόκκινο καί ἔτρεχε αἷμα...»!!!**

• Εἶναι ἀνάγκη νά καταφύγουμε σ' αὐτό τό **«σημεῖο»**, γιά νά διαπιστώσουμε τόν ἐνάρετο βίο τοῦ π. Χρυσόστομου Παπασαραντοπούλου; Καί τόσοι αὐτόπτες μάρτυρες τῆς ἐκταφῆς πῶς δέν τό εἶδαν; Ἐπειδή ὁ ἐπίσκοπος Νικηφόρος εἶναι καί σεμνός καί ἐνάρετος καί σοβαρός, καλό θά εἶναι νά μή τείνῃ «εὐήκοον οὖς» σέ «εὐσεβεῖς» διηγήσεις, πού δέν προσφέρουν τίποτε στόν ἀναπανόμενο ἐν οὐρανοῖς π. Χρυσόστομο. Κάτι τέτοιες διηγήσεις ὁ πρῶτος πού δέν θά τίς ἤθελε εἶναι ὁ **γνήσιος αὐτός ἐργάτης** τῆς ἱεραποστολῆς.